

KATEDRALA U DUBROVNIKU

DVORIŠTE PALAČE SPONZA U DUBROVNIKU

SHP, 1949. — *C. Fisković*, Dubrovački zlatari od XIII do XVII stoljeća, *ibid.* — *Isti*, Dubrovački sitnoslikari, *Prilozi* — Dalmacija, 1950. — *Isti*, Lazanićevi kipovi u Dubrovniku, *ibid.* — *Isti*, Dubrovački gotičko-renesansni stil, Republika, 1951, 1. — *Isti*, Neobjavljeno djelo Jurja Dalmatinca u Dubrovniku, *Anali* — Dubrovnik, 1952. — *J. Tadić*, Građa o slikarskoj školi o Dubrovniku, I–II, Beograd 1952. — *C. Fisković*, *Fragments du style roman à Dubrovnik*, *Archaeologia lugoslavica*, (Beograd), 1954. — *Isti*, Prvi poznati dubrovački graditelji, Dubrovnik 1955. — *L. Beritić*, Utvrđenja grada Dubrovnika, Zagreb 1955. — *I. Marović*, Arheološka istraživanja u okolici Dubrovnika, *Anali* — Dubrovnik, 1955–56. — *C. Fisković*, Maravićeve arkadne niše u Dubrovniku, *Prilozi* — Dalmacija, 1956. — *L. Beritić*, Ubikacija nestalih građevinskih spomenika Dubrovnika, I i II, *ibid.*, 1956. i 1960. — *F. Kesterčanek*, Dubrovački renesansni dvorac u Tri crkve i njegova kronika, *Anali* — Dubrovnik, 1957–59. — *C. Fisković*, Ivan Rabljanin, *ibid.* — *L. Beritić*, Urbanistički razvitak Dubrovnika, Zagreb 1958. — *Isti*, Dubrovačke zidine, Dubrovnik 1958. — *K. Prijatelj*, Dokumenti za historiju dubrovačke barokne arhitekture, *Tkalčićev zbornik*, II, Zagreb 1958. — *C. Fisković*, Starokršćanski ulomci iz Dubrovnika, *Starinar* (Beograd), 1958–59. — *Lj. Karaman* i *C. Fisković*, Pri završetku razgovora o dubrovačkoj Divoni, *Prilozi* — Dalmacija, 1960. — *S. Benić*, Tragom zaboravljene dubrovačke vijećnice, *Beritićev zbornik*, 1960. — *J. Lučić*, Dubrovačka Astoreja, *ibid.* — *L. Beritić*, Dubrovački vodovod, *Anali* — Dubrovnik, 1960–61. — *J. Lučić*, Historijska topografija dubrovačke Astoreje do godine 1366, *ibid.* — *I. Mitić*, Orlandov stup u Dubrovniku, *ibid.*, 1962–63. — *V. Durić*, Dubrovačka slikarska škola, Beograd 1963. — *C. Fisković*, Umjetnine stare dubrovačke katedrale, *Bulletin JAZU*, 1966. — *C. Fisković*, Kultura dubrovačkog ladanja, Split 1966. — *K. Prijatelj*, Dubrovačko slikarstvo 15–16. stoljeća, Zagreb 1968. — *M. Prelog*, Dubrovački statut i izgradnja grada (1272–1972), *Peristil*, 1971–72. — *I. Fisković*, Neznani gotički kipar u dubrovačkom kraju, *ibid.* — *C. Fisković* i *K. Prijatelj*, Dominikanski samostan Dubrovnik, Zagreb 1975. — *K. Prijatelj*, Garcijine freske u dubrovačkoj isusovačkoj crkvi, *Peristil*, 1973–74. — *L. Aleksić*, Dubrovačko slikarstvo od 1900–1942, Dubrovnik 1978. — *M. Prelog*, Urbanistički razvoj Dubrovnika, *Peristil*, 1978. — *A. Karaman*, Slikarstvo i kiparstvo u Dubrovniku od 1945. do danas, Dubrovnik, 1978, 21. — *V. Kružić-Uchyt*, Počeci moderne umjetnosti u Dubrovniku, *ibid.* — *V. Han*, Arhivska građa u staklu i staklarstvu u Dubrovniku, Beograd 1979. — *M. Planić-Lončarić*, Planirana izgradnja na području Dubrovačke Republike, Zagreb 1980. — *A. Deanović* i *I. Tenšek*, Predziđe dubrovačke Minčete u zamisli Michelozza, *Prilozi* — Dalmacija, 1980. — *V. Marković*, Mit i povijest na zidnim slikama u Sorkočeviću ljetnikovcu u Rijeci dubrovačkoj, *ibid.* — *I. Fisković*, Dubrovačko slikarstvo i društveni okviri njegova razvoja u 14. st., *ibid.*, 1983. — Samostan Male braće u Dubrovniku (zbornik), Zagreb 1985. — Zlatno doba Dubrovnika (katalog), Zagreb 1987. — *C. Fisković*, Petar Marinov iz Milana i pojava renesanse u Dubrovniku, *Prilozi* — Dalmacija, 1988. — *M. Planić-Lončarić*, Ceste, ulice i trgovci srednjovjekovnog Dubrovnika, *ibid.*, 1990. — *V. Marković*, Ljetnikovac Bozdari u Rijeci dubrovačkoj i Marin Gropelli, *ibid.* — *M. Grujić*, Četiri doba jednog ljetnikovca: »Džonovina« u Rijeci dubrovačkoj, *ibid.*, 1991. — Likovna kultura Dubrovnika u 15. i 16. stoljeću (zbornik), Zagreb 1991. — *I. Fisković*, Dubrovačka skulptura u sklopu hrvatske baštine, Dubrovnik, 1992, 1–3. — *N. Grujić*, Ladanjska arhitektura dubrovačkog područja, Zagreb 1992. — *I. Fisković*, Reljef renesansnog Dubrovnika, Dubrovnik 1993. — *N. Grujić*, Klasični riječnik stambene renesansne arhitekture Dubrovnika, *Peristil*, 1992–93, 35–36. Z. D. S.

DUČAK, Danilo slikar, fotograf i ilustrator (Zagreb, 8. II. 1953). Završio Akademiju u Zagrebu 1977 (N. Reiser). Djela nastala 80-ih godina u

suglasju su sa slikarskim trendovima tzv. bad-paintinga i nove slike. Samostalno izlaže od 1983.

LIT.: *M. Lučić*, Danilo Dučak (katalog), Zagreb 1983.

DUGINA, Franjo, naivni slikar (Gabajeva Greda kraj Hlebina, 17. VII. 1946). Svladavši tehniku slikanja na staklu, počeo je slikati 1966. Njegovo slikarstvo pripada hlebinskom krugu naivne umjetnosti. Na anegdotalni, podsmešljiv način do granica karikaturalnosti bilježi i komentira svakodnevicu i svoje erotske fantazije (*Gastarbajter svadba*, 1981). Samostalno izlagao u Hlebinama (1976), Koprivnici (1977), Zagrebu (1978, 1990, 1994), Münchenu (1979), Baden-Badenu (1979), Düsseldorfu (1979), Bjelovaru (1984), Poreču (1984).

ARKADE KNEŽEVA DVORA U DUBROVNIKU

C. DUJŠIN-RIBAR, *Brodovi*I. DUKNOVIĆ, *Stvaranje Eve*, reljef s grobnice Pavla II. Rim, Grotte Vaticane

LIT.: G. Gamulin, *I Pittori naïfs della scuola di Hlebine*, Milano 1974. — O. Ričko, *Franjo Dugina* (katalog), Hlebine 1986. — N. Vrkljan Križić, *Franjo Dugina* (katalog), Zagreb—Križevci 1990. Ž. Kć.

DUGO SELO, gradić / od Zagreba. Na brežuljku → *Prozorje* nalaze se ruševine crkve Sv. Martina. U Dugom Selu je 1900. sagrađena župna crkva neogotičkog oblika, po nacrtu H. Bolléa.

LIT.: R. Horvat, *Crkva Sv. Martina na Prozorju* (1209—1900), *Croatia sacra*, I, Zagreb 1931.

DUHOVIĆ, Radoslav, kipar i grafičar (Žrnovo na Korčuli, 5. IX. 1929). Završio je Akademiju u Zagrebu 1955 (F. Kršinić). Radi skulpture u drvu i kamenu sumarno obrađujući detalje. Bavi se pedagoškim radom. Samostalno izlaže od 1960 (Split, Zadar, Beograd, Šibenik, Korčula, Omiš, New York, Zürich).

LIT.: C. Fisković, *Radoslav Duhović* (katalog), Split 1978.

DUJAM SPLIČANIN → RUDIČIĆ, DUJAM

DUJŠIN-RIBAR, Cata, slikarica (Trogir, 17. X. 1897 — Zagreb, 8. IX. 1994). Studirala je na Akademiji u Zagrebu i kod V. Beca. Usavršavala se u Parizu i Londonu, kopirala je stare majstore. Bila je restaurator u Galeriji umjetnina u Splitu. Izlaže od 1927. Slika dalmatinske pejzaže i portrete (*Selo na Mljetu*, 1937; *Trogir*, 1939; *Portret Jele*, 1938; *Portret D. Dujšina*, 1946). Paleta joj je svijetla, kolorit topao i skladan a oblici postaju sve određeniji u sažimanju motiva na bitne elemente (*Crvena zemlja*, 1949; *Masline*, 1958). U njezinu slikarstvu nema odijeljenih razdoblja. Doživljaj prirode izražava lirski i dramatično (*Jutro u luci*, 1963; *Vrata strijeljanih*, 1967). Ciklus *Sunčani pejzaži Dalmacije* izlagala je u Londonu 1937, a *Naša jadranska obala* u New Yorku i Washingtonu 1957. Samostalno je izlagala u Veneciji 1959. Sudjelovala je na skupnim izložbama u Pragu, Bukureštu, Ljubljani, Beogradu, Cluju i Glasgou. Retrospektivna izložba priređena joj je u Zagrebu 1977. Pisala je i objavljivala stihove.

LIT.: J. Draganić, *Intimna izložba Cate Gattin-Dujšin*, Riječ, 1927, 87. — I. Franić, *Izložba slika Cate Dujšin*, *Narodne novine*, 1935, 9. — V. Kušan, *Cata Dujšin*, *Hrvatska prosvjeta*, 1935, 3. — O. Švajcer, *Pejzaži i portreti Cate Dujšin-Ribar*, *Revija*, 1968, 7—8. — M. Weltrusky, *Cata Dujšin-Ribar* (katalog), Zagreb 1977. — G. Gamulin, *Hrvatsko slikarstvo XX. stoljeća*, I, Zagreb 1987, str. 344—351. R.

DUKAT, Zdenka, arheolog (Zagreb, 6. XI. 1941). Studirala na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Od 1966. kustos u numizmatičkoj zbirci, od 1980. direktor Arheološkog muzeja u Zagrebu. Posebno se bavi ant. numizmatikom.

BIBL.: *Nalaz rimskog bakrenog novca u Pitomači*, *Bilten Hrvatskog numizmatičkog društva*, 1967, 5; *Skupni nalaz antoninijana iz Otrovanca*, *VjAM*, 1974; *Pre-Roman Coinage on the Territory of Modern Yugoslavia*, *Bulletin* (London), 1976, 13 (s I. Mirmikom); *Skupni nalaz novca u sjevernoj Hrvatskoj*, u knjizi: *Arheološka istraživanja u sjeverozapadnoj Hrvatskoj*, Zagreb 1978 (s I. Mirmikom). B. Čk.

DUKNOVIĆ, Ivan (Ioannes Dalmata, Giovanni da Traù), kipar (Trogir, oko 1440 — ?, poslije 1509). Sin protomagistra trogirskih kame-nara, vjerojatno je kod kuće izučio klesarski zanat, a u Italiji nastavio umj. izobrazbu. U sedmom desetljeću XV. st. javlja se u Rimu kao zrelo majstor spreman i sposoban za vrlo vrijedne narudžbe. Istaknuvši se na njima osobnim lik. shvaćanjima i samostalnim stilom, nesumnjivo se uklapa u vrhove tamošnjega renesansnoga kiparstva. Kao rana njegova ostvarenja prepoznaju se dva monumentalna portala na Palazzo Venezia i razvijene skulpture završnoga dijela pročelja hrama Sv. Jakova u Vicovaru kraj Tivolija. Petnaestak god. tijesno surađuje s A. Bregnom i Minom da Fiesoleom, zadržavši vlastiti izraz prepoznatljiv po energičnoj impostaciji figura i temperamentnoj obradi površine. S prvim umjetnikom izrađuje oko 1466. u crkvi Santa Maria sopra Minerva grobnicu kardinala G. Tebaldija, oblikujući lik pokojnika na sarkofagu i veći dio dekora s puttima i grbovima. A na drugomu zajedničkomu djelu, grobnici kardinala B. Roverelle u San Clementeu, kleše važnije figuralne sastavke: reljef *Bl. Dj. Marije sa sinom među anđelima*, *Stvoritelja među kerubinima*, putte grbonoše, anđele uz sarkofag i na vrhu spomenika. Usporedo s toskanskim majstorom radi plastički bogati tabernakul crkve Sv. Marka, a do 1477. dovršava velebni grobni spomenik pape Pavla II (razmetnut pri rušenju bazilike Sv. Petra). Premda je Mino projektant cjeline, Ivan izvodi lik samoga pape i značajnije figuralne scene, pa se i potpisuje na odličnomu alegorijskomu prikazu *Nade*. Pov. opisi toga nekoć najveličanstvenijega kiparskoga ostvarenja u Rimu u XV. st. ističu njegovo ime na prvomu mjestu. Iz zrele faze umjetnikova stvaranja također se u Vatikanu čuvaju izražajni reljefi *Gospe sa sinom* i *Boga oca među anđelima*, te s grobnice kardinala Erolija lik ležećega pokojnika, plitki reljefi Krista, apostola Petra i Pavla. Premda se Duknoviću u Rimu, kao i u drugim mjestima potvrđenoga djelovanja, pridaje još veći broj plastičkih ostvarenja, svi neće izdržati kritičku provjeru jer je on nesumnjivo utjecao na neke pomoćnike.